

Álmatlanság

Fekszem az ágyban válogatom a
Testhelyzeteket plagizálva Proustot
De szinte minden emlékem eliszkolt
Ebből se lesz regénytrilógia

Egy vers talán s oly ízeket se kelt
Mint madeleine-sütemény teában ázva
Agyrémek és álmatlanság az ára
Hogyha az ember oly soká vedelt

Míg kiürült mint egy vodkásüveg
Elméje s más nem is maradt reménye
Ha meg nem is de visszaváltja végre
Ki italától megrészegedett

Nem alhatom s a lelkiismeret
Furdal hogy mindenem eltékozoltam
Még porcikáról porcikára holtan
Másenyka téged is felejtelek

Mióta nem vagy asszonyöl se kell
Nem lobbant lángra részbe zárt parázsa
Csupán a csapvíz kémiai násza
A tiszta szesszel más nem érdekel

Hiába húzom össze úgy magam
Hogy ki ne lógjon takaróm alól a
Hiányod rég egy másvilági tóba
Merültél s úszkálsz benne boldogan

Halacszkám már csak én vergődöm itt
Ágyamba mintha szárazra kivette
És visszavágyom éjsötét vizekbe
Hol fojtogattak hínár-fürteid

Amíg te voltál véled érkezett
Hozzám a tenger éltető dagálya
S rózsás kagyló-öled magába zárta
Gomolygó miriádnyi gyöngyömet

Te jól tudod kétéltű nem vagyok
Tüdősök közt a parton meg nem élek
Szétpattan már halhólyagom a lélek
S nem dobnak vízbe bárhogy tátozok

Uzonyt növesztek Mása szárny helyett
Hogy befogadjon vízalatti mennyem
S megkérem Istent adjon visszaz engem
Az óceánnak amely egy veled